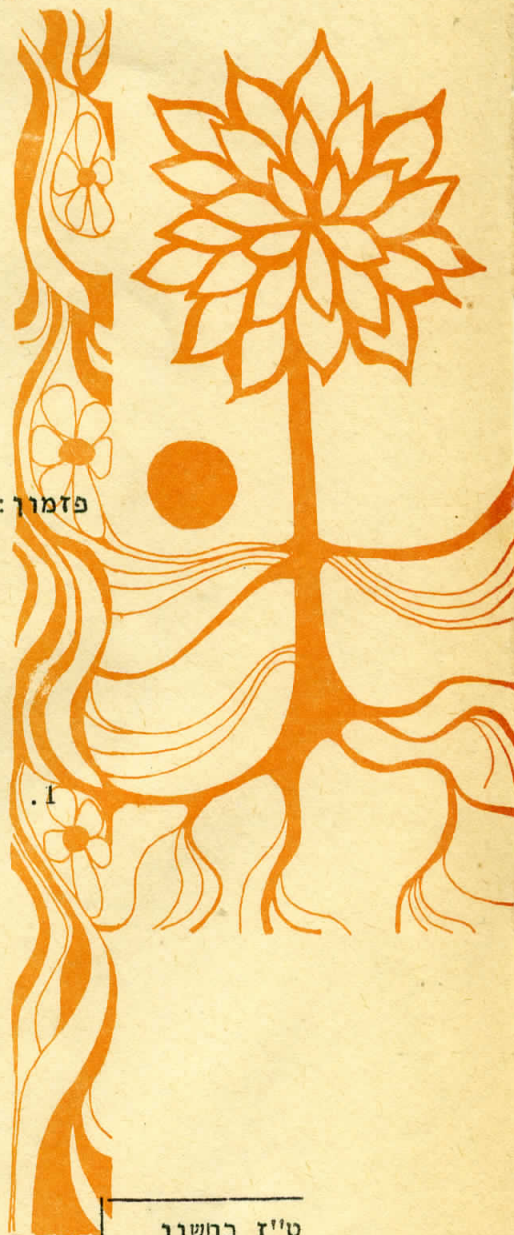
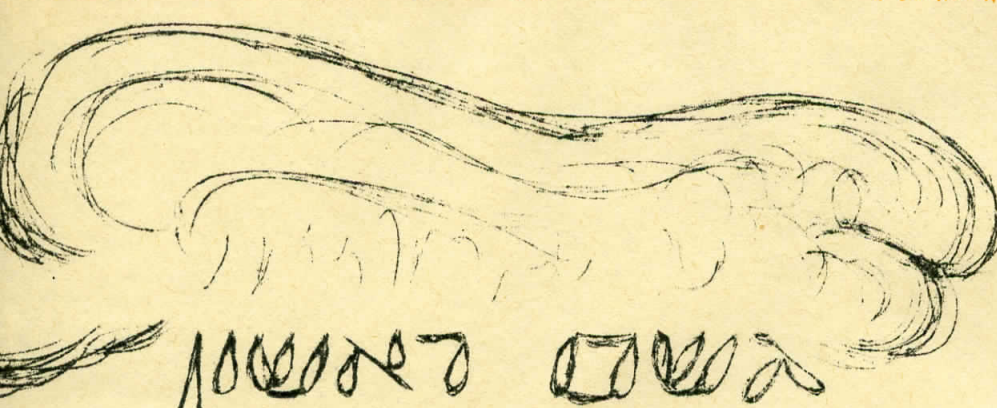

דברי הכפר

פזמון: גשם ראשון,
הוא מרקיד את נמנום יום הקיץ.
גשם ראשון,
הוא מרכיץ את אבק הדרכים.
גשם ראשון,
המרפסת כולה רחוצה היא.
גשם ראשון,
רוחות, זכרונות של חמסין.

1. כאילו לא שחקנו עוד אתמול ברוח,
כאילו לא ידענו שפעם הוא יבוא,
כאילו שלא רצת שוחק וגם פרוע,
ושמש בעיניך ובשערך האור.

איך זה ששכחנו שבעולם יש גשם?
איך זה שזכרנו רק פרי ורק קטיף?
איך בלילות חמים, פרקדן על פני הדשא
פרקנו את מטען היום שכה התיש?

גשם ראשון....

2. ואיך הוא בא פתאום צפוי כל כך לפתע?
ואיך שטף אותנו מראש עד בהונות?
ובין טיפות הדלק הן גם אתה הודית,
הקיץ כבר עבר, טובו ותרונו...

גשם ראשון...

ט"ז בחשוון
13 נוב' 1981
מספר 740
כפר-הנשיא

מה נשמע?

** באירופה גילו לפתע זיהום בפרי ההדר שבא מישראל. אי לכך הפסיקו את הקטיף בכל האזור של פרי הדר היות ויש חשש רציני שהפרי זוהם מריסוס הכותנה. בפרדס לא קוטפים עד להודעה חדשה...

** בתערוכת "ישראלטק" - תעשייה עתירת ידע וטכנולוגיה בירושלים השתתף מפעלנו ("הבונים") והעמיד שני דוכנים: אחד של בירוסטה ואחד של חמרן. אומרים שהיתה התעניינות רבה מצד קניינים מהארץ ומחו"ל, ומצפים לתוצאות בהתאם.

** התעלה שראיתם שנחפרת על דשא חדר-חולים הינה תשתית לקו טלפון עבור הפרויקט החדש שיעבור דרך הנגריה, המחסן והמרכולית. יוחנן וצוותו התחילו בגיזום רציני של עצים לקראת החורף כדי שלא יפלו לנו על הראש ולא יפריעו לחוטי החשמל.

** אריק התנדב לצוות הקבוע של דברי הכפר וכבר בשבוע שחלף ראינו את התוצאות: ראיון עם מרכז ענף הצאן - ענף חקלאי מבטיח. יישר כח אריק. כן, הוא מעביר לדליה וגבר את תפקיד רכוז ועדת הנעורים. מה שמבטיח שתוף פעולה פורה בין הועדה לצוות העלון.

** השבוע נערך עוד מועדון זמר והפעם בכפר גלעדי, עד כתיבת שורות אלה לא ידוע בדיוק כמה חברים מפה השתתפו, אך מוסרים לנו כי אפשר לפגוש שם הרבה מדריכי חקלאות ואת רוב אנשי הממסד החקלאי - לידיעתכם, רכזי הענפים...

** ועוד מהאזור. נמסר לנו כי בתל חי ישנם הרבה חוגים השנה שנערכים משעה 13.00 עד 19.00 בערב, על-מנת לאפשר לכמה שיותר חברים להשתתף לאחר העבודה היות והקיבוצים קיצצו בימי ההשתלמויות.

** "היילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו?" (ציטוט מאריק). מי שתוהה על שלא שמע את היללות המתמשכות של באדי - כלבו של נתן בחודש האחרון, הרי שהוא וסיילור - פשוט קמו בבוקר אחד לפני כחודש, יצאו לשטח ומאז לא נראו עקבותיהם. חוגים לא רשמיים טוענים שאולי משה הכלבי שלח אותם להשתלמות אסט...

** האולפן נפתח ביום א' כשהמרכזת השנה יעל נ. פרטים נרחבים יותר נקבל בעוד שבוע מפי יעל.

** הוכחה ניצחת לפופולריות של העלון ניתנה ביום ו' כאשר נראו דוד וחנה פ' יושבים ליד תאי הדאר והעלון הטרי-בידיהם. דוד קורא דף אחד, תולש אותו ומוסר אותו לידיה הלהוטות של חנה, מה שמבטיח קריאה מהירה בשניים. (איפה הרומנטיקה חברה, איפה?)

על חברות, חברים ובנים

** יואב עדר, הג'ינג'י שראיתם פה לא מזמן, אכן חזר סופית ארצה לאחר מסע נדודים מפרך בעולם. לאחר שבועיים השתלמות בצאן, הוא עבר ללמוד במכינה בתל-אביב, ולשם מחילתו הוא שוטף כתות בית ספר בתכנית ל', יחד עם אידו ועוד כמה חברה. מי אומר שאנו לא מבשירים את החברה להתמודד עם העולם הגדול?

מדברי חנה מסר בעת ההלויה של פיליס ז"ל

לפיליס באהבה,

שמעתי עליך עוד לפני שנפגשנו. זה היה בתקופה בה עבדתי בגן רימון עם אחותך דוט.

לדוט תמיד היה יום טוב כאשר קבלה מכתב ממך ועוד יותר משמחים היו ביקוריך לכפר-הנשיא, תמיד באביב. תמיד דאגת להביא דבר מה מיוחד בשביל רפי, גיורא, חניתה ועירית.

אני זוכרת גם כמה דוט שמחה כאשר החלטת להצטרף אלינו כאן בכפר-הנשיא - דוט יצאה לעזור לך לארוז את חפציה בניו יורק, והפכת לחלק מחברתנו, ב-1973.

פיליס, לי ולך קשר מיוחד במינו בגלל ארוע שהיה בחמישי בדצמבר '73 היה זה חמישה שבועות אחרי מלחמת יום הכיפורים, ושוב נתבקשנו הורי ילדים קטנים לישון במקלטים. הייתי בסוף הריוני וחשתי ברע. אסף היה בצבא, סדרתי עם אמהות אחרות לשמור על ילדי וחזרתי הביתה לישון. בשעות הקטנות של הלילה התעוררתי עם כאבים - שלא מיד זיהיתי כצירי לידה, אלא, חשבתי תחילה שזה בגלל המתח של התקופה, לבסוף הבנתי שאני פשוט כורעת ללדת ושעתי קרבה. זחלת על ברכי למקלט ושם למזלי מצאתי את אסף שחזר ברגע זה מהצבא. הוא רץ להזעיק את האחות שהסכימה לבוא - אך היתה חייבת קודם לצחצח שיניים ולשתות כוס תה...

אסף שב אלי - הייתי על סף היאוש, כי זה היה ענין של רגעים בלבד... ופתאום נזכרנו שאת עבדה כמילדת בבית-חולים צפת - ואולי עוד לא יצאת לדרך.

איזה מזל - הרכב מבית החולים איחר לבוא - ואת לא הססת לשניה, לרוץ בחזרה עם אסף כדי לעזור.

בדקת את המצב - ועם חיוך מלבב הודעת שנגמור הכל תוך רבע שעה. שוחחת איתי בשקט והרגעת אותי בשעה שעשית את הכנוחית - וזו היתה לידה נפלאה בטיפולה של מילדת מיומנת שאכפת לה. להפתעתה נולדה בת - ולא בן - לשמותי הרבה.

ואז הכנת את מעיני ואותי לנסיעה לצפת, לבית החולים...

פיליס - לעולם לא אשכח אותך.

פיליס לעולם אחגגע אליך.

מחשבות אחרי האספה

ערעור לדעתי הערעור כפף שג'וני סגנן היה במקום.

רק אני מציעה (א) להחליט בדיוק מהי "שכונת הצאן" - איזה בתים? (ב) מי שנכנס לשכונת הצאן לא נכנס לפי החלטה לקודמיו, (שיכון זמני). לפי הסבר המזכיר וגם מרכזת וו. החברה - "הבטיחו לחברים שנכנסו לבתים שעליהם מדובר, שזוהי לא שכונת קבע".

לכן, ברור לי שצריכים לדאוג שכל הבטחה כזו צריכה להופיע בכתב בפני החברה ובדיוק החלטות שלנו.

כשאדי הביא ערעור למזכירות, היה רצון להביא לאספה אחר-כך הסבר איך וו. החברה הגיעה להחלטתה וכן הילכו מגיעים להחלטה לחדש, (או לא), החלטת האספה שכל בקשה מיוחדת תובא לאספה כמו שעשינו בהעברה האורגניזלית לפרויקט.

בנין - פעוטון נדהמת! ובכל משפט נדהמת יותר. זו לפחות הפעם השלישית השנה שאומרים לאספה "אנו מצטערים, אבל חילמים לדבר הערב כי מחר... והמילים האחרונות של אלק "זה בעצם פורמלי" יפה... דיברתם שבעה חודשים על הנושא, (לפי ברור), הצלחתם להביא סיכום של כמה משפטים פורמליים באופן פתאומי... זמי היה שם לענות על השאלות אם חשבנו שהיה ערך לשאול?...

באחד המשפטים הסביר לנו שחשבו על "גן-אסתר" וחזרו לדבר עם המשפחה. איפה אנחנו - חברים שהחליטו על המקום וחיים עם זכרונות יקרים לנו בקשר למקום הזה.

האם לא ידוע לכם (המטפלים בנושא), שאנחנו עוד חיים פה ומאדי אכפת לנו?

(נכון, לא הכל ימשך לפי רצון דור המייסדים - אבל "החברה" קצת להתחשב!!)

ועדת ישוב במשך הערב ברור ציין שאין ועדת ישוב ופאול אמר שלועדת הישוב אין סמכות, צריכים ועדת תכנון.

אם זכור לחברים - באספה שבחרנו כזמי כמרכז ו. הישוב, פאול אז הציע ו. תכנון לפני שנבחר בחברים נוספים. השארנו את הנושא עד שפאול הביא הצעה. טעינו. היינו צריכים לתת תאריך בו יש להביא הצעה. (ואת זה צריכים לעשות מיד).

היום אנו סובלים מחוסר ועדה לצרכי הישוב. ואחרי - שנדון בהצעתו של פאול יתחילו להביא הצעות לבחירת ועדה וכו'. ובינתיים מי מכין תכנית השקעות וכו'?. הזמן עובר ושוב נגיע למצב של ועדה שלא הספיקה לבצע את המתוכנן, הבקשות נאספות אבל התקציב וכו' לא יאושר ושוב הפסדנו...

אני מקווה שיקבלו את דברי ברוח טובה. אין לי שום כוונה לפגוע במישהו. מאוד חשוב לי מה שקורה בחברה ובקיבוץ שלי, ואני הרגשתי אחרי האספה STOP!... בואו נחשוב קצת!

נ ט ע

הודעה מהנהלת החשבונות

רלימונד עוסקת בעריכת מאזנים, ולכן לא נמצאת במשרד. בפניות לחשבוניות וצ'קים נא לפנות למופתי; בשאלות אחרות נא לפנות לגרשי.

ת ו ד ה

לקראת תערוכה במועדון או - מחווה ליואל וועטראו

ראיון עם דודו. צייר-משורר-סופר-מבקר-אמנות-אספן כולים ואיש מילואים, ראיון דודו.
כאשר נכנסתי לסטודיו מבלי לדפוק, עף לעברי גוש צבע ^{שמן} ושמן, שבנס החטיא את עיני השמאלית
ותכף אחר כך באו השאגות. עפתי החוצה כל עוד רוחי בי. וכשנרגעו היללות מבפנים,
הזכרתי לו שלמעשה הוזמנתי על ידו, הוא נרגע והרשה לי להכנס. נכנסתי. מסביב שור
כלגן לא נורמלי, סמרטוטים, ברזלים, קרשים, מסמרים, ועוד ערימות אשפה מפוזרות מסביב.
שאלה: תגיד לי מה זה פה?

תשובה: או, זה, זה הסטודיו שלי. הייתי המום, אבל המשכתי במשימה.

שאלה: מה פתאום בא לך להציג כאן במשק?

תשובה: תראה, השנה האחרונה היתה שנה מאד פוריה בשבילי, קודם כל נולד לי בן (שנה
קודם), (בטעות, כמו שישאל הדר טוען), אחר כך העמדתי תערוכה פסלים בגלריית הקיבוץ
בתל-אביב, ועוד תערוכה קבוצתית בשם "זהות פוליטית" שנערכה ע"י הגלריה לפני הבחירות.
ולבסוף עשיתי ציור לעטיפה של ספר שירים שיצא בהוצאת הקבוץ המאוחד. בקיצור החלטתי
לתראות כמה מהדברים החדשים. וגם לנצל את התערוכה לצרכים דידקטיים.

שאלה: אתה מוכן להסביר קצת על העבודות, תראה אני יודע שלא יפה להגיד, אבל הציבור
מתלבן שהעבודות שלך לא כל כך מובנות.

תשובה: טוב, קודם כל הקונספציה שלי פשוטה ביותר, אני עושה נסיונות כל הזמן, ובכל
מיני חומרים, וגם עובד לפי נושאים מרכזים, הנה למשל, עשיתי כמה תמונות בנושא המרכז
הוא האדם, ושתי תמונות שעוסקות בשדיפת שדות, כך שמה שקורה, שהסגנון הופך אצלי חלק
מן הטכניקה. ובקשר לעבודות, בוא אעשה לך סיור קטן מודרך על התמונות שיוצגו.
התמונה הראשונה היא ענקית (בגודל), נקראת "אמהות" והיא חלק מן העבודות בנושא האדם.
התמונה מתארת אם ובחיקה תינוק, כשהאם כעצמה נמצאת בחיק האדמה שהיא האם של כולנו.

התמונה השניה שאתה רואה שמה "סדריק הופך לכוכב ב-4 שלבים", ורואים בה פשוט -
איך סדריק במעיל הגשם הצהוב שלו הופך לכוכב בארבעה שלבים. התמונה הבאה היא
"המתגוששים", הרבה אמנים ציירו את הנושא והוא ממש קלסי, החל ביון העתיקה דרך קרנר
הצרפתי, ועד לפרנסיס בייקון האנגלי. בתמונה רציתי להבליט את הבדידות, והמשיכה
דחילה שקיימות בין הגופות העירומים, לדעתי התמונה עצובה מאד וגרוטסקית.

בוא ותסתכל בתמונה הבאה, זאת הקרויה "שור בלי ראש", שוב מבחינת הטכניקה זהו נסיון
לעבוד עם שני חומרים שונים במהותם, עם אקריליק שמתייבש מהר ועם צבע שמן שהוא אלסטי
במהותו וניתן למשחק. הנושא עצמו הוא מטפורה על מטפורה, והוא מצוייר על יסוד שיר
שכתבתי פעם שנקרא "כמו שור בלי ראש".

שתי התמונות הבאות עוסקות בנושא השריפה. שוב כאמן אני מנסה להגיב על מה שקורה
מסביבי בפריפריה הקרובה, ועד לרחוקה ביותר.

התמונה הראשונה מראה "שדה בוער" והשניה "שדה שרוף".

התמונה הבאה מענינת משום שיש ספור מאחוריה. היא שייכת לקבוצת התמונות בנושא האדם,
ושמה "יסורי סזיפוס". ובכן, כך התרחש הספור, הקונסוליה הגרמנית ביחד עם החוגים
לספרות פנו לכל מיני אמנים, מוזיקאים וציירים, ליצור יצירות בהשראת ספריו של
זיגפריד לנץ, (סופר גרמני), (מי שלא מכיר שישאל את משה בן-חיים), את היצירות

(המשך) "לקראת התערוכה במועדון או מחזרה ליואל ור." *

המוזיקליות והפלטיות ערכו בערב גאלה ב"צוותא" בתל-אביב, וכמוכן בחרו בשלוש היצירות טובות ביותר, לא אגלה לכם מה קרה בסוף, אבל הקונסוליה הגרמנית חייבת לי 3,000 ל"י עד היום. אולי ברבות הימים יגיע הכסף, על כל פנים הכבוד היה גדול כמו שאמר המתופף הקטן לגנרל.

טוב בוא נמשיך הלאה, שוב תמונה מנושא האדם ושמה "אשה לבד", הציור מבוסס על ציור שנתגלה בפומפיי, העיר הרומית שכוסתה אפר ולבה. עצם הצגתה כאן במועדון מוכיחה שאשה בודדה נראית אותו הדבר כל השנים והתקופות. התמונה הבאה היא תרגיל בהפיכת החוק של הפרספקטיבה, כלומר, בדרך כלל הדברים הקרובים אלינו נראים ברורים וחדים וככל שהעין מתבוננת למרחק נעשים העצמים מטושטשים יותר ויותר, בתמונה הזאת הפכתי את היוצרות, החדות נמצאת דוקא בעומק והמטושטש בקדמת התמונה כביכול.

שאלה: הייתי רוצה לשאול אותך שאלה שתהרוג קצת מנושא התערוכה, האם לדעתך גינתר גראס פגש ביואל לפני שכתב את "תוף הפח".

תשובה: כן.

שאלה: מה לדעתך צריך לעשות חבר שבא לצפות בתערוכה?

תשובה: קודם כל שישתה הרבה מים, משום שהתערוכה מהממת, שנית, כדאי שיקח איתו את דף הראיון מ"דברים=הכפר" כדי שישמש לו כדף הדרכה בתערוכה, מתחת לתמונות יהיה רשום על פתק שם התמונה כדי להקל על החברים. ועכשיו, עוף מכאן ותן לי להמשיך לעבוד.

אחלתי לו הצלחה, נפרדתי ממנו ונכנסתי לחוכו.

ד ו ר ו פ ל מ ה

מלא טוה

ל מ י ה ו ל ד ת *****

מקס חייט	15.11
טל פלמה	
עונת פלמה	
ניסים כוחבוט	
קרול לופוב	16.11
הרבי ג'קסון	18.11
רונן פורסטר	
אריאל אברמוב	
שלומי אברמוב	
שאול איסטון	19.11
דוד תלם פוטש	20.11

ל מ י נ י ש ו א י נ *****

צילה וברק בן-רשף	15.11
ג'וליה ואריה ניצן	20.11
שוש וזמי בן-צבי	

** ** *

תרבות

ה ע ר ב ! א ע ל נ ו ! בחדר-האוכל בשעה 21.30
***** *****

הקהל מתבקש לא להכנס לאולם לפני 21:20, תודה.

דודו טופז - בערב ספונטני מחוכנן.

בתכנית קטעי הומור וסטירה אקטואליים בנושאי פוליטיקה, כלכלה, טלוויזיה, עדות, חסים שבינו לבינה ואילתורים בענייני דיומא. בצורת הגשתו המיוחדת יודע דודו טופז לשלב את קטעי הבידור המצחיקים שנכתבו בידי יואל ריפל ודודו עצמו עם קטעי איכות מפרי עטם של אליהו גולדנברג ו... שי עגנון. שילוב מיוחד זה נותן לקהל הצופים את ההרגשה שבנוסף לצחוק בריא הוגש להם גם ערב בידורי על רמה.

דעת הביקורת:

- ** אל תלכו... רוצו (אסתר שחמורוב)
- ** האולם היה מלא. ראיתי (פקיד שומה 1 חוליה א' תל-אביב)
- ** לא הבנתי אף מילה... (רונאלד רייגן)
- ** הערב עשוי כחן ובכשרון רב. (מקריב)
- ** דודו טופז יודע להיות בתכניתו מצחיק ורציני. (הארץ)
- ** דודו טופז "משחק אותה" ברצינות. (ידיעות אחרונות).

מכתב שמקבל מ'המועצה האזורית הגליל-העליון - המחלקה לתרבות.

ביום רביעי, 25 בנובמבר 1981, יתקיים באולם אילת-השחר קונצרט בהשתתפות תזמורת סמפונית ירושלים ומקהלת הגליל העליון. התזמורת והמקהלה יבצעו את יצירתו של פליקס מנדלסון - קנטטה, עפ' פרק צה' בחהילים.

לראשונה המקהלה האזורית מופיעה באיזור בביצוע יצירה גדולה.

להתראות, בקונצרט,
משה טל
רכז תרבות אזורי.

פנינו לבין 38 ...

ליל הבדולח. הערב, פרטו בתכנית "מושג בחדשות", שמשודרת אחרי מהדורת החדשות של שעה שש, מה שארע ליהודי גרמניה ב-9 בנובמבר 1938 ושלאחר מכן כונה "ליל הבדולח".

כילד אני זוכר את כותרות העיתונים המרעישות שהופיעו בימים אחרי המאורע ועד כמה הזדעזעו היהודים אחרים בקהילתינו הקטנה, אבל העולם המתורבת של אז שתק: הרי גרמניה היא מדינה ריבונית אירופאית ומה שמתרחש בתוך תוכה בודאי שייך לענייניה הפנימיים. קריינית הרדיו ידעה לספר שבאותו לילה לפני ארבעים ושלוש שנים השתוללו בריונים נאצים מאורגנים, לפי פקודה מגבוה, והעלו באש 200 בתי כנסת; בזזו חנויות יהודים; רצחו ואף אנסו במשך 15 שעות של מה שתואר למחרת היום בפי הדוברים הגרמניים כ"תגובה ספונטאנית של העם הגרמני על רצח המזכיר השלישי של השגרירות הגרמנית בפריז בידי יהודי בשם הרשל גרינשפאן".

כיון שזעמו המוצדק והכן של העם הגרמני נגרם ע"י התנהגות היהודים, חליבה הממשלה הגרמנית את יהודי גרמניה לשאת בהוצאות הנזק שנגרם! מקרי הרצח שארעו לא זכו לתשומת לב השופטים הגרמניים, אבל, מבצעי האונס הוענשו ביד רמה כי הפרו את חוקי הגזע שנוסחו בנירמברג וקיימו מגע מיני עם כנות עם שפל.

הממשלות הנאורות כמעט ולא הגיבו כי העולם החופשי הלך על חבל דק ותהום המלחמה ארבה למתחלק, ובכלל מדובר על יהודים גרמניים...

יהודי גרמניה, שהיו צריכים לקום כאיש אחד ולעזוב את הארץ שטפחה במשך דורות שנאה גזענית בכלל, ואנטישמיות ארסית בפרט, לא זזו כי האמינו שיעבור זעם, ולא יתכן שהעם הגרמני שבתוכו הם יושבים מאות בשנים, שכניהם הטובים, מסוגל לעשות מעשי תועבה.

וכיום, איזה יליד הארץ יודע לספר על אותו לילה ידוע לשמצה, אלא, אם עמד איזה מורה ואמר "חברה, יתכן שבבחינת תולדות עם ישראל לבגרות ישאלו שאלה על נושא זה".

האם זו סתם פרשה מן העבר שנוטת ורצוי לשכוח אותה? האם זה סתם חיטוט באסוציאציות רדומות עקב פולמוס נגינת המוסיקה של דיכארד ואגנר האנטישמי בקונצרטים של התזמורת הפילהרמונית הישראלית? האם אין לבוא בהאשמות לגרמנים של שנות ה-80' על מה שחוללו האבות לפני שלושים וארבעים שנה?

לי נראה שזרעיל השנאה כלפי העם היהודי נובטים שוב והצמח המרעיל הזה נאכל בכל העולם כולו, אסור לשכוח.

בן המשק והטיפול המשותף התמונה שהתקבלה מבקורת שפורסמה בעלון זה לפני כמה שבועות היא מעוותת וחד צדדית. יש אמת מסוימת בקריקטורה הסטרייטיפית של בני הנעורים מגודלי השיער, מנומרי פצעי בגרות, רגליהם נתמכות ברישול ע"י שולחן, שרואים במטפלת המסורה שפחה שתפקידה לשטוף, לאפות, לסחוב טונות של כביסה ואינם מבינים שיש להם חלק בסידורי עולמם.

נכון, אם כי גם זו הכללה, שיש הורים שאינם נותנים גיבוי לא למדריכים ולא למטפלות ורק מתעוררים כאשר פרי חלציהם מופלה לרעה או אינו מקבל את המגיע לו.

אבל יש כתות מוצלחות וכיתות פחות מוצלחות; מטפלות שהשקיעו מאמצים ואפילו חלקו כמה פליקים כשהיו נחוצים וזכו להערצה גם ע"י מקבלי הפליקים, ומטפלות שעבדו בחינוך, כי כך גרסה ו. כח-אדם.

.../...

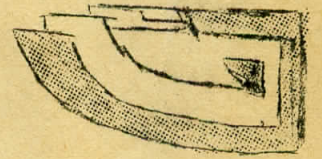
" בלנינו ולבין עצמנו " (סוף)

הכל ענין של התמדה ומסורת ועמל מפרך במשך שנים. אם יש מדריכים, אפילו בלנוניים, אזי קיימת חברת ילדים. אם יש חברת ילדים, יש אסור ומותר שהופכים למקובלים על הרוב בלי ערעורים. אבל, הכל מחייב טיפול וטיפול במשך שנים.

בני הנעורים אינם פושעים לרוב, ואינם קדושים מעובים. הם מחקים הרבה מן הנעשה בעולם ולא מעט מהחוכמות המפוקפקות של החברה הבוגרת. קל מדי לומר: "שידאגו לעצמם, ואם רוצים לחיות במזבלה זב"שם."

כל עוד שאנחנו מאמינים ביעדי חינוך מסויימים חייבים לנסות להדריך ולכוון, גם כשהעוסקים במלאכה מקבלים כאב ראש.

א ר י ק

שלום בתקוה להתראות

חודשיים עברו מאז שהגענו לקיבוץ כפר-הנשיא, ועם סיומם, הגיע זמננו לעזוב וזאת עם רגשות מעורבים.

החודשיים האלה היו שני חודשי נסיון, ונסיון קשה, הן מצידנו והן מצד חברי הקיבוץ. לעיתים אף הרגשנו אי הכנה מצד כמה חברי קיבוץ, ולעיתים אף כאילו ניסו "לשים לנו רגל". היו כאלה שלא ידעו כיצד לעכל את 15 הכנות ש"נפלו" עליהם, והיו כאלה שניסו להתקרב ולייעץ עצות, (מהן מעשיות ומהן לא רלוונטיות).

בס"ח, על אף כל ה"פשלוח" הקטנות והגדולות, היו אלה חודשיים פוריים מצד בנות הגרעין, שעם הקשיים, (ותאמינו לי שהיו), התאחדו, והגיעו לכלל מסקנה שהרבה יותר טוב לחיות ביחד, מאשר כל אחת לחוד.

הרבה מחיאות כפיים מגיעות למרכזים שלנו, חברי כפר-הנשיא: אדי וחנה פ', שעמדו לצידנו ברוב הקשיים, וגם הם אכלו מרורים בדיוק כמונו.

ולכם ההורים המאמצים - רב תודות על שיתוף הפעולה. היה נחמד.

נ.ב. נשמח לארח את כל המעוניינים בחצור, ולשמור עמכם על קשר.

ל ה ת ר א ו ת ? ל ה ת ר א ו ת ? ל ה ת ר א ו ת ?

* * * * *

מערכת: עדנה, צילה, אריק ודליה.

הדפיסה: ציונה

עיטרה והגיחה: מרים כ.

שכפלה: רות

חיברו: ארווין ק. + ריצ'רד א.

דו"ח משיבת ועדת המשק - 23/10/81

נוכחים: קולין פ' הרי ל' ג'ו ר' יענקל מ'
ברוך כ'

טכום מכירות והזמנות מפעל - תשמ"א

הוצג בפני הועדה טכום המכירות וההזמנות של המפעל לשנת תשמ"א. להלן תמצית מהסכום.

(1) מכירות (בדולרים)

תוכנית לתשמ"א

<u>בצוע תש"מ</u>	<u>בצוע תשמ"א</u>	<u>תוכנית</u>	
(512,000)	(740,000)	(1,000,000)	יצור חלקי ברזים (פנימי בלבד)
579,000	514,000	732,000	רזית
512,000	716,000	700,000	חמרן
2,121,000	2,710,000	2,500,000	פיטינגים + יציקות נירוסטה
2,362,000	2,855,000	3,128,000	ברזים שלמים
257,000	223,000	470,000	חלקי ברזים ליצוא
5,831,000	7,018,000	7,531,000	סה"כ מכירות

ככלל ישנה עליה של כ 20% בבצוע לעומת השנה הקודמת, ופגור של כ 7% לעומת תוכנית היצור אשר נקבעה השנה. עקר הפגור נובע ממחלקת רזית (30%) וממחלקת הברזים (8%).

הזמנות נכנסות

בסך הכל נכנסו הזמנות בסכום של 7,255,000 דולר, וזאת לעומת תוכנית של 6,978,000 דולר. סך ההזמנות תואם גם את סך המכירות. ניתן להסיק מכך שהצלחנו לעמוד בזמני האספקה.

(2) יצוא

סך היצוא הישיר מסתכם בכ 3,204,000 דולר, ומתוך כך:

<u>בצוע תש"מ</u>	<u>בצוע תשמ"א</u>	<u>תוכנית</u>	
1,976,000	2,426,000	2,500,000	פיטינגים
318,000	561,000	760,000	ברזים
257,000	217,000	470,000	חלקי ברזים
2,551,000	3,204,000	3,730,000	סה"כ